GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštarina plaćena

POJEDINI BROJ 1.50 D

Tribuna

„TRIBUNA" poludnevnik
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 47. Split: Marulićeva 1/II.
ČEK. RAČ. Zagreb 46.798
PRETPLATA mes. d. 14, za inostranstvo din. 25.
RUKOPISI se ne vraćaju.

GODINA V — ŠIBENIK — 23 januara 1937 — SPLIT — BROJ 472

Japanci o snazi Sovjeta na dalekom Istoku

Harbin 19 januara. Neobično je interesantno da novogodišnji brojevi harbinskih listova poklanjaju vrlo mnogo pažnje sovjetskoj armadi na Dalekom Istoku. O odbrani sovjetskog Dalekog Istoka su u štampi pisali japanski vojni stručnjaci, pukovnici generalnog štaba K. Saganisi i Ičirio Banzaj. U svojim člancima Isu se obadva autora s velikim priznanjem izrazili o razmerima odbrambenih mera Sovjetskog Saveza na Dalekom Istoku. Naročito su podvukli stalno jačanje tih mera.

Pukovnik Ičirio Banzaj piše, da je Sovjetski Savez od ukupne svote svog vojnog budžeta za 1935 godinu, koji je iznosio oko 15 milijardi rubalja, odbrani Dalekog Istoka posvetili jednu trećinu, tj. nekih 5 milijardi rubalja.

Vlada Sovjetskog Saveza je — piše japanski vojni stručnjak — završila strategijsku dislokaciju na Dalekom Istoku, gde od ukupnog kadra 1,600000 crvenih vojnika ima 250.000 momaka, od 4.000 aeroplana 800 aparata i od 5.000 tankova 700.

Osim toga su izvršene velike pripreme za borbu gasova i sumereni ma. U Vladivostoku je sada prema rečima japanskog pukovnika generalnog štaba koncetrisano oko 50 su marena.

Dalje je na Dalekom Istoku povećana i industrijska baza odbrane. Sovjetski Savez ima danas osim tako velikih industrijskih rajona u evropskoj Rusiji, kao što su Donbas, Ural, Kuznjeck i drugi, čitav niz rajona ratne industrije na Dalekom Istoku, kao što su Bureja, Komsomlsk itd.

Radovi na proširenju i polaganju drugog koloseka na Sibirskoj, Zabajkalskoj, Amurskoj i Usurijskoj železnici već su skoro završeni i osim toga se sada gradi nova železnička magistrala „BAM", koja vodi iz Tajšeta na pruzi Irkutsk—Bajkal — gornje poreče reke Zei i završava se na jug od Nikolajevska na Amuru.

„Stojimo li na granici Mandžu Di Go i posmatramo li kako po sovjetskoj železničkoj pruzi na drugoj strani jure dugački vozovi, čija brzina možda daleko zaostaje za brzinom mandžurskih i japanskih vozova „Asia" i „Cubame", ali snatno premašuje brzinu vozova u tim krajevima u vremenu carske Rusije, možemo stvoriti jasnu sliku, kako je porastao nivo tih železnica", — veli japanski pukovnik.

Rezumirajući rezultate, postignute u radu na jačanju odbranbenih sposobnosti sovjetskog Dalekog Istoka, sovjetski vojni stručnjak naglašava, da je neophodno potrebno pojačati japansku armadu koja stoji na azijskom kontinentu.

Sastanak Društva Naroda

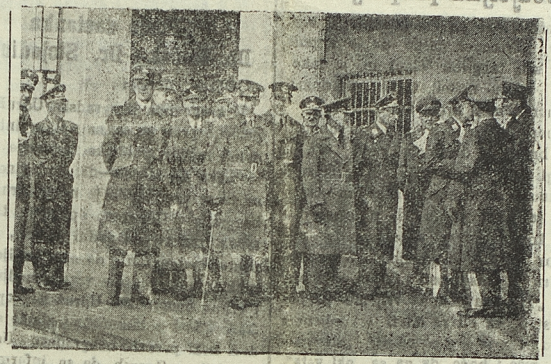
Ženeva 22. — Juče se sastao savet Društva Naroda. Očekuje se da će u toku današnjeg dana doći na pretres pitanje Sandžaka.

Turska je mobilizirala

Ankara 22. — Godišta od 1897 do 1910 koja služe u artileriji i tehničkim grupama, po nalogu ministarstva pozvana su pod zastavu.

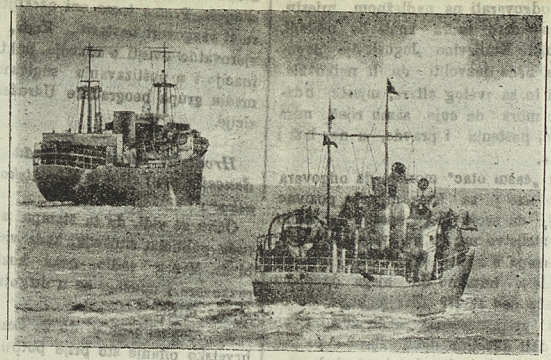
I ako se znade da su odnosi između Turske i Francuske jako zategnuti, ipak je ova odluka vlade izazvala u svim krugovima veliku senzaciju. Budući se ovo smatra potpunom mobilizacijom pridaje se ovome velika važnost.

ENGLESKI AVIJATIČARI U NJEMAČKOJ

Na poziv njemačkog ministra avijacije generala Geringa stigli su u Berlin oficiri engleske avijacije, te pod vodstvom njemačkog avijatičkog generala pregledali vojnu školu za avijatičare u Gatovu pokraj Berlina.

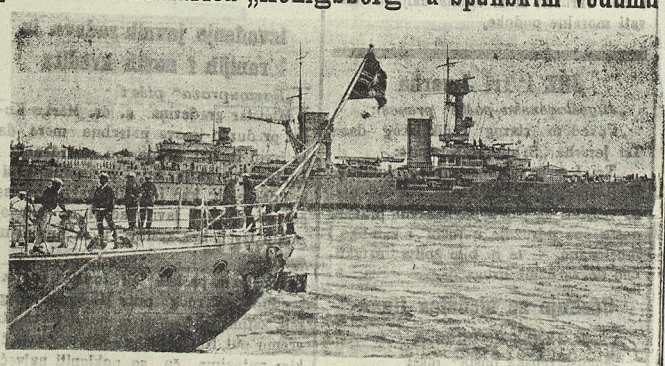
RATNI MATERIJAL ZA ŠPANIJU

Posle zaključka američkog kongresa o zabrani izvoza ratnog materijala za Španiju, parobrod „Mar Cantabrico" uspio je u posljednjem času napustiti njujoršku luku sa tovarom oružja odredjenim za vladu u Valenciji.

Naša slika prikazuje momenat kad ga američki obalni brod zaustavlja. Kako je već bio izišao iz američkih teritorijalnih voda morao ga je pustiti. Na palubi broda vide se sanduci sa vojnim aeroplanima.

Nemačka krstarica „Kenigsberg" u španskim vodama

Ova nemačka krstarica poslata je u španske vode da zaštiti nemačke trgovačke brodove i građane koji se tamo nalaze.

Da uredno vrši svoju službu dokazuje slučaj parobroda „Palosa".

Naš narod u Rumuniji

Krašova 18 januara. — Sigurno je da malo tko od naše šire javnosti znade da u Rumuniji imade nekoliko mesta u kojima u velikoj većini živi naš narod. Ovo nisu nikakovi novonadošli, već se tu nalaze i živu nekoliko stotina godina.

Najveći deo živi u sedam sela na obroncima jugozapadnih Karpata. Osim ovih mesta imade ih u blizini Temišvara u Koči i Rekašu. U ova dva poslednja pomešani su sa drugim narodnostima dok su u prvima čisti Hrvati. Njihovi preci doselili su se u te krajeve i tu ostali. I ako već je mnogo prošlo vremena i izmenilo se više generacija u ovih sedam sela sačuvao se je naš jezik i običaji. Zadržali su i narodnu nošnju koja je po svojoj jedinstvenosti jako interesantna. U mnogome naliči na našu nošnju u hrvatskim krajevima. Svi slave krsnu slavu, onakovu ko što su je slavili stari Hrvati. Tamošnji rumunjski seljaci kazivaju ih Kraševci, a i po službenoj statistici vode se pod „kraševska narodnost". Najveće mesto je Krašova, koje broji preko četiri i po hiljade stanovnika. Leži malo niže izvora reke Koraš. Sa svih strana okružen je gorama, tako da mu je smeštaj vanredan.

Glavno zanimanje im je ratarstvo, pa stočarstvo i vočarstvo. Njihove jabuke, trešnje i šljive uživaju dobar glas i mnogo su tražene po celoj Rumunjskoj.

Narod živi dosta primitivno, zapušten od svakoga. Pre su njime gospodarili Madžari koji su ga u svakom pogledu pocenjivali. Nu ni sada mu nije ništa bolje. Inteligencija koja je proistekla iz njihove sredine, odnarodila se, otišla dalje od njih, potpuno zaboravila ih i prepustila same sebi ili bolje drugima. Za vreme Austrougarske bili su u stalnom kontaktu sa našim krajevima, a pogotovo su kao vojnici sačuvali lepu uspomenu na nas. Danas veze između njih i nas su skoro nikakve.

Školskom konvencijom između naše države i Rumunije, deo našeg naroda dobio je pravo da njihova deca uče u školama uz rumunjski i materinji jezik. O nekom jačem stupnju kulture nepotrebno je govoriti. Naših knjiga nemaju, a u koliko ih i imaju te su im još ostale iz doba Mađara. U tim knjigama jezik je očajno nagrđen i u mnogome iskvaren. Nove knjige na našem jeziku ne mogu nabaviti, jer su jako skupe, a budući su veoma slabog ekonomskog stanja, nemoguće im je kupiti ih. U koliko im je moguće doći do koje naše knjige, sa velikim ju zadovoljstvom uzimaju i čitaju. Najveću ljubav pokazuju za naše narodne pesme i pripovetke.

Nebi bilo lepo, čak bi bila sramota za sviju nas da ih prepustimo da se odnarode. I ako su odoleli kroz stoleća tuđim uticajima raznih drugih naroda s kojima su dolazili u dodir, pa i s rumunjima s kojima su u stalnom kontaktu i čiji jezik moraju znati kroz par stoleća, ako im se sada ne pomogne u knjigama i održavanju stalnih veza između njih i stare im domovine, silom prilika postepeno će da se odnarode, izgube, zaborave i ono što su kroz stoleća sačuvali — narodnost i jezik."

Naša nacionalna i kulturna društva trebala bi da sakupe knjiga školskih, poučnih i zabavnih, pa da im ih dostave. Time bi pobudili osećaj ljubavi prema staroj im domovini i dali mogućnosti da svoj jezik usavrše i bolje upoznaju.

B. V.

Narod i politika

Otkada je svijeta, bilo je onih koji su radili u politici za narod. Svi vodje koji su se htjeli da popenju na višu stepenicu političkog položaja, uzimali su za svoje stranke razna imena — preko kojih bi što više pristaša privukli. Kad se je glasalo prema i po stališima (I, II i III djelo), onda nije bilo baš [najvažnije u imenu jedne stranke ono današnje „seljačka" „nacionalna" „národna" i sl. Danas u doba demokracije kad u najdemokratskijim državama prevlašćuju baš oni antipodni i programi i djelovanje, gdje u njima vlada u ime [demokracije, a silom šake jedne — u znatnoj mjeri manje partijica (od one] demokratske) — danas nema bas u nas jedne stranke u kojoj se nebi isticalo ono „seljačka" ili nacionalna.... Znači sve su seljačke ili narodne — sve će se boriti samo za interese naroda u prvom redu seljaka, jer mi smo seljačka država u kojoj je ogromna većina seljaka, pa radnika itd.

A zašto je to tako? Zato jer treba privući seljaka eda bi se preko njegove grbače došlo do vlasti. A jadan seljak, još danas nepismen i neprosvjetljen, ne razumije smisalicu gospode i onih seljaka koje je motika od kuće otjerala i koji su umjesto opanke obuli cipele, a umjesto koporana jaketu; nepromišljeno srlja za njima. Pa kad uvidi svoju grešku i prevaru gospode iz grada, onda zamre i više ni za Boga „za nikoga" pa ni za onoga, koji mu možda najbolje misli, a za kojim nije htio da ide, jer ga ovaj masnim lažima i obećanjima nije htio zavaravati.

Ipak hajdmo dalje! Svi za narod! Sve za narod! Sve za seljake! Seljak je sve! Gromoglasno pucaju po zborovima razni časnici i sarže velike armade seljačke. Sve parade — sve zabave — sve priredbe za narod. Pa treba i seljaku zabave. A narovno seljak viče tako je! Živio! Tako je!

A u stvari — da ti srce pukne, gledajući što je učinjeno od tog jadnog i dobrog našeg naroda.

Srušiše ga podržajući, — pokvariše popravljajući, — oglupavi učeći ga i tako dalje — sve slabo po nj — a u najboljoj vjeri da mu jednome pomognu. Gdje su ona lijepa vremena kad se je naš seljak bojao i bježao od tamnice kao vrag od krštene vode. A sada? Sam više — eda bi ga u nju bacili, jer jedino kroz tamnicu dolazi se do časti i slave, do vodstva i do nekog pa i manjeg položajčića!

Jadni narode! Još ti zuje u ušima riječi sa učerašnjeg zbora: „Sve za narod". Progledaj! Trgni se i stresi sa sebe prašinu i lug gluposti, naivnosti i dobrote pa uvidi. Općine su eto došle u ruke tvojih vodja, pa pogledaj na ono u što su oni pokazivali, pogledaj ceste, pa pogledaj najzad i na školu, u kojoj ti djeca borave po nekoliko sati u ledenoj dvorani, — pogledaj pa traži, ali muški i odvažno, nek se jednom obećanja počnu ispunjati, nek ne ostane sve uvijek samo obećanje i puste riječi, a još veće, jače i dublje uvjerenje, da si nepopravljivo glup.

Da glup — jer eni ne vele i ne vjeruju da si samo dobar i neprosvjetljen.. Kratko je vrijeme pa se ne mogu činiti čuda veliš! Jest, ali kada ne mogu da za čim što su ti ga obećavali i od drugvga prije u gorim prilikama tražili?!

Činu čuda, činu, ali za sebe. I upamti činit će ga, sve dole dok god ti budeš ponizan i povjerljiv — dok god se budeš zanosio lažima onih, koji će da postignu svoje ciljeve, veličaju i kade samo seljaku, — seljaku zato jer ga je najviše i jer je za svoju nesreću a njihovu sreću, još uvijek — ponavljam — neprosvjetljen.

Ti seljače znaš — [a vjerojatno si čuo za Onog velikog Hrvata, ali još većeg Jugoslovena, koji ti je uvijek govorio — uvijek te učio tamo dobru i onoj lijepoj nauci: „Prosvjetom k'slobodi"!

To je bio — nema Ga [nažalost više J. J. Strosmajer. Njega slušaj — Njega i Njegovu nauku slijedi — pa ne ne boj, jer ti neće vremeniti, silni grmi da naude! (A. M.)

Nedjeljna propovjed

U vezi članka „Škola i crkva" u broju 460 „Tribune" našao se je župnik jednog sela tangiran člankom, a također i mjesni učitelj, te se [raskrinkali pred narodom u svom kraju.

Ni pop ni učo nisu imali sposobnosti da se brane na dostojan način, već su pribjegli srestvima koja ih prikazuju malenima i smješnima u svačijim očima. Učitelj je našao zgodu da u otsutnosti svojih kolega rovari u selu protiv njima dok je pop u nedjelju 3 januara takodjer u otsutnosti učitelja donio u crkvu „Tribunu" te za vrijeme propovjedi stao sa oltara čitati sakupljenom narodu što se sve o njemu „siromašnom" piše i hoće da ga se „okleveta". Bjednik" je čitao, ali ne sve, samo one [pasose koji su mu konvenirali za klevetu svaliti[na učiteljstvo. Izgleda da mu ovog puta nije uspjelo onako ko što je htio, jer učiteljstvo koje je napao podnijelo je tužbu protiv njega, te će imati odgovarati na nadležnom mjestu.

„Časni otac" moraće da odgovara i zato što je sa istog mjesta pozivao narod, da svoju djecu nešalje u školu jer učiteljstvo mu se ne svidja, ne sviraju skupa s njime u isti rog. Pitamo ga dali je humano od njega da djecu odvraća od škole? Zar je bolje da ostanu preposvjećena — ili će im on sam dati dovoljnu naobrazbru? Ako pak će sam da ih izobrazi neka javi da mu se zahvalimo, ali dok hoće da sramoti drugoga, a ne ljeći svoje greške i mane teško u to vjerovati. Narod je dao dosta pršuta koji su pomogli osnaženju popovskih mišića, pa bi mogao pokapati mrtve koji nemaju za platiti redovni doprinos. Treba, pope, najprije moralisati svoju najbližu okolinu, [pa druge, a ne okružen zlom onima daljima davati moralne poduke.

JRZ i Tri Jerarha

„Jugoslavenska pošta" prenosi:

„Povodom starog radikalskog dana Tri Jerarha „Samouprava" piše:

„Tri Jerarha nisu dan Jugoslovenske Radikalne zajednice, jer se ona ne može vezivati za jedan pravoslavni praznik pošto ona udružuje u sebi i katolike i muslimano, — te bi bilo zbilja netaktično da se uzme drugačije."

Očekuje se sjednica finansijskog odbora

„Jugoslavenska pošta" piše:

„Predsjednik Finansijskog odbora dr. Vojislav Janjić doputovao je sinoć u Beograd. Očekuje se da će uskoro biti sazvane sjednice Finansijskog odbora."

POLITIČKI PREGLED

Fuzija JNS sa Ljotićem

Današnji „Obzor" donosi ovu vest:

Kako doznajemo iz sadašnjih političkih krugova JNS vrši konferencije sa svojim pristašama o tome, kako bi se stranka koalirala sa Ljotićevim zborom i Hodžerlinim borbašima i sa njima stvorili fašističku frontu ili kartel desnice. U toku vremena primio bi se program Zbora te bi se stvorila jedinstvena stranka, kojoj bi bio pretsjednik Ljotić. U raznim mjestima Vojvodine vrše se u tom pravcu konzultiranja, pa je prošle nedjelje kod senatora Dake Popovića održana konferencija u prisustvu poslanika Srpka Vukanovića i bivšeg bana Zdujića.

Posle sastanka Dr. Maček—Dr. Stojadinović

„Obzor" donosi:

U krugovima beogradske Udružene opozicije prati se sa najživljim interesom dalnji razvoj političke situacije nakon sastanka dr. Maček—dr. Stojadinović. Ne može se zatajiti, da je nekim krugovima beogradske Udružene opozicije taj sastanak izazvao nelagodni osjećaj, jer je postojala bojazan, da će uslijed toga prekinuti dosadašnje veze izmedju SDK i grupa beogradske Udružene opozicije. Govori se i o budućnosti, da će doskora doći neki prvaci beogradske Udružene opozicije u Zagreb, da se informiraju o situaciji, te da će se sastati sa predstavnicima SDK. No ova vijest još nije konačno potvrdjena. Prvaci beogradske Udružene opozicije misle, da sastanak dr. Stojadinović—dr. Maček nije prejudicirao dalnjim razgovorima sa SD kolicijem. Prema tome oni očekuju, da će se ti razgovori nastaviti. Kada, to će vjerovatno ovisiti o razvoju političke situacije i o postizavanju suglasnosti izmedju grupa beogradske Udružene opozicije.

— — —

Hrvatska Straža" između ostalog donosi i ovaj citat iz „Hrvatskog Dnevnika":

Očito se vidi, da ta štampa ne pozna našu političku situaciju, kada vjeruje, da bi dr. Maček vodio neke bezkonačne razgovore i upuštao se u dugotrajne izmjene misli.

Svi njegovi napori idu za tim, da se hrvatsko pitanje što prije potpuno riješi. Ono nije nipošto tako komplicirano, kao što ga kušaju prikazati oni, kojima je samo do toga, da to pitanje što više odlažu. Ne može se reći ni to, da je ono naročito delikatne, jer Hrvati napokon ne traže ništa, čime bi nekoga povrijedili u njegovim pravima. Pitanje je dakle u suštini svojoj dosta jednostavno.

Izvođenje javnih radova iz ranijih i novih kredita

„Samouprava" piše:

Ministar građevina g. dr. Marko Kožul preduzeo je sve potrebne mere da se javni radovi izvode po utvrđenom i odobrenom programu, i iz kredita, ranije određenih, kao i novih, kako bi se najvećim delom javni radovi u čitavoj zemlji izveli bez zastoja i sa punim uspehom.

Početkom proleća pristupiće se izgradnji modernog puta Beograd—Zagreb, zatim Zagreb—Samobor, i u isto vreme put Niška Banja—Pirot. Turističkim putovima će se pokloniti najveća pažnja i oni će se delom već uskoro izvodit, kako bi se pravilan turistički promet izveo što uspešnije.

Ministar g. dr. Kožul želi da se u svim banovinama, a prvenstveno u banovinama siromašnim i oskudnim, izvode javni radovi. Krediti, kao i planovi za izvođenje svih predviđenih radova rezervisani su i odobreni, a najveći[m delom svi su ovi radovi već u punom jeku izvođenja.

O izbornom zakonu za Gradske opštine

„Primorske novine" pišu:

U vezi s razgovorom koji je Dr. Stojadinović imao sa drom Mačekom u dobro obaviještenim političkim krugovima se saznaje, da će vlada dra Stojadinovića u nastojanju za likvidacijom prilika stvorenih pod pređašnjim režimima i u vraćanju zemlje u punu demokraciju u najskorije vrijeme vjerovatno još koncem proljeća ove godine, provesti izbore u svim gradskim općinama u državi. Još nije odlučeno, da li će se izbori provesti po postojećem izbornom redu ili će ovaj biti izmijenjen te određeno tajno glasanje.

O tome je također bilo govora na sastanku dra Stdjadinovića i dra Mačeka ali se ne zna tačno šta je odlučeno, jer se o rezultatima tog razgovora ništa ne kaže.

General Franco záhvaljuje akademičarima

„Jugoslaeenske novine" donose sledeće:

„Obzor" i „Hrvatska Straža" javljaju da je „Hrvatska akademska nacionalistička liga" primila odgovor od tajništva generala Franca na poslane pozdravne telegrame. „Hrvatska Straža" daje ovaj komentar:

„Posve su dakle izmišljene i zlobne tendenciozne podvale i klevete, [da je general Franco „uzvratio svoju hvalu na adresu jugoslovenske omladine" kako donosi marksistički „Radnik", a u tome mu sekund ra Hanžekovićeva „Hrvatska Istina", te naslavlja:

„Tako je konačno od strane kompletne „Hrvatske Straže" i „Obzora" skinuta sumnja sa jugoslovenski orijentisane omladine, da bi možda ona imala kakove veze sa generalom Francom. Mi smo u istinu u dvojbi kome da srdačnije čestitamo na ovome „prvom neposrednom dodiru". Da li „Hrvatskoj akademskoj nacionalističkoj ligi" na ovako uspeloj afirmaciji u inozemstvu, ili generalu Francu na ovako blagotvornom iskazu simpatija".

Adam Priaičević konferirao u Beogradu

„Jugoslavenska Pošta" donosi slijedeće:

Šef bivše samostalno demokratske stranke g. Adam Pribičević boravio je prekjuče u Beogradu, gde se je sastao i održao konferenciju sa vojvođanskim pravacima bivše SDS.

Na toj konferenciji govorilo se o akciji nekih opozicionih poslanika sa liste g. Mačeka za ulazak u Skupštinu.

Kako saznajemo, na konferenciji je stvoren jednoglasan zaključak da se poslanici pripadnici bivše Samostalno demokratske stranke najedlučnije protive toj akciji i da u tom pitanju potpuno i nepromjeno dijele mišljenje pretsjednika bivše Seljačko Demokratske Koalicije g. Dr. Mačeka.

G. Pribičević je o zaključcima konferencije obavijestio prvog predsjednika bivše SDK.

širite »TRIBUNU«

Šibenik - GRADSKE VIJESTI - Split

OKO UREDBE O LIKVIDACIJI ZEMLJORADNIČKIH DUGOVA

Šibenik, 22 januara.

Gradsko Poglavarstvo u Šibeniku podnelo je ovih dana molbu Pretsedništvu Ministarskog Saveta u kojoj traži izmenu uredbe o likvidaciji zemljoradničkih dugova i Pravilnikr za izvršenje iste.

Prema odredbama čl. 2 Uredbe, zakonodovac je značio da se zemljoradnicima smatraju i ona lica, koja se bave i drugim privrednim poslovima, ako su zadržala obilježje zemljoradnika. Tu se podrazumevaju one porodice, koje su zbog slabog stanja prisiljene, osim poljoprivrede, baviti se i drugim obrtima.

Ovu uredbu čl. 2 paralizuje član 9 Pravilnika. Prema formularima koje izdaje opština na osnovu podataka Poreske uprave zemljoradnicima se smatraju ona bića kojima porez na sporedne obrte ne prelazi visinu poreza na prihod od zemljišta. Prema ovome sa ovom Uredbom nemogu se koristiti oni zemljoradnici koji su usled slabih ekonomskih prilika prisiljeni baviti se drugim obrtima i ako su zadržali zemljoradništvo kao glavno svoje zanimanje.

U našim primorskim krajevima gdje je veliko oskudevanje u poljima koja bi mogla prehranjivati obitelji zemljoradnika, isti su prisiljeni baviti se još i ribolovom i malim trgovinama.

Imade slučajeva, kao u Šibeniku tako i u drugim mestima, gde nekoji posednici kuće, strpaju se sa celom obitelji u jednu ili dve sobe, a ostale prostorije iznajmljuju. Sasvim je tačno da se ovakovi nemogu i nesmiju smatrati kućevlasnicima. Oni su se odrekli svega komforta kojeg bi imali u svojoj kući, samo za to da nešto dobiju da mogu da se prehrane.

Skoro svima ovimä zemljoradnicima oduzeto je pravo da se koriste Uredbom jer porez za sporedna zanimanja prelazi visinu poreza za zemljoradničke proizvode. Sasvim je shvatljivo da je ovako kad se znade da je plodnost zemlje veoma mala.

Ova okolnost dovela je do neraspoloženja u redovima zemljoradnika i onemogućila općinama da izdaju zemljoradnička uverenja o onim licima za koja znadu da su zemljoradnici i da žive od poljoprivrede.

Radi ovoga nam će se potreba da sa nekoje stavke u Uredbi o likvidaciji zemljoradničkih dugova i Pravilnika o izvršenju Uredbe izmene. Kako je i sam zakonodavac mislio treba napraviti izmenu tako da općina prema svome uverenju bude mogla izdavati uverenja svima onima koji sa svim ovisnim obeležjimä imaju se tretirati kao zemljoradnici. Ovo bi se dalo izvesti kada bi se u izloženom smislu prestilizirala odnosna odredba člana 2 Uredbe, tako da se svakom zemljoradniku čiji porez na druge obrte ne iznosi, prema mišljenju Grad skog Poglavarstva u Šibeniku, više od 20.000 Dinara.

Ova cifra uzeta je u ovoj visini, jer se može smatrati da lice koje mimo prihoda od zemlje, može od ovoga da živi bez da se bavi zemljoradnjom.

U predlogu govori se, da bi se to pitanje moglo urediti i tako, da se općinama prepusti puna sloboda ocjene da li je neko zemljoradnik ili nije.

Mjerodavne vlasti trebale bi izdati tumačenje odredbe člana 2 Uredbe, gde bi se od slučaja do slučaja moglo primeniti za one koji reflektiraju na uverenje, á prema njihovom privrednom položaju. Dosledno ovome, morala bi se menjati tačka IV formulara Uverenja predviđena na član 9 Pravilnika.

Gradsko Poglavarstvo se nada da će uspeti u svoj svojoj pretstavci, te da će se moći koristiti ovom Uredbom i oni kojima je za sada to onemogućeno, a imaju potpuno pravo na to. (g)

Pojačanje našeg plovnog parka

Split, 22 januara.

Posle pregovora koji su se vodili izmedju „Jadranske Plovidbe“i »Jadranskih brodogradilišta“, potpisan je ugovor za gradnju dvaju novih parobroda. Ovi parobrodi biti će potpuno opremljeni i sagradjeni kod nas. Imati će moderan uređaj, a njihove glavne karakteristike su sledeće :

Dužina broda 50 m, širina 7.47 m, visina glavne palube 3.66 m, nosivost broda 140 tona, snaga strojeva 1000 KS, a normalna brzina 14 morskih milja na sat. Svaki parobrod moći će ukrcati 500 putnika. Korito broda podeljeno je u šest odelenja, tako da je brod siguran u slučaju prodora u bilo koji prostor, nastaviti svoj put. Sve prostorije imaju električnu rasvetu i parno grijanje. Glavni pogonski stroj je trostruke ekspanzije sa snagom od 1000 KS, najmodernijeg tipa i opremljen svim pomoćnim strojevima. Da bi ložač mogao lakše vršiti svoju dužnost, parni kotao providjen je umjetnom promajom.

Na parobrodu nalaze se prostorije prvog i trećeg razreda. Salon prvog razreda jako moderno je uređen.

□ † RADOVNIKOVIĆ IVO. Nenadano posle nepuna dva dana bolesti umro je u najljepšem cvetu mladosti ovaj naš plemeniti mladić. Bio je kao poznat športaš i ljubimac „Hajduka“ poznat ne samo svakom splićaninu, već u svim centrima države, a i izvan nje, jer je kao vrsni nogometaš bio daleko poznat i cenjen. Bio je jedinac i nada svojih siromašnih roditelja, naime našeg siromašnog, ali poštenog sugradjanina Fabjana Radovnikovića, konoparskog radnika, koji je od najranije svoje mladosti aktivan član Sokola i Dobrovoljne vatrogasne čete u Splitu. Plemenitom nacionalisti Fabjanu Radovnikoviću naša najiskrenija saučešća. (ć)

□ SOKOLSKA PETOLJETKA. Sokolsko društvo u Splitu skupa sa sokolskom župom izdalo je štampani program rada kroz nastajnih pet godina, te već razaslalo svim društvima u župi. Na ovaj program rada naknadno ćemo se posebno osvrnuti, a medjutim kako saznajemo članstvo je primilo sa najvećim oduševljenjem. (ć)

□ BELGIJSKI KONZULAT U ŠIBENIKU kao zastupnik Velike Vojvodine Luksemburg na 23 t. mj. slavi rodendan Nj. Kr. Vel. Velike Vojvotkinje Luksemburg pa radi toga neće toga dana uredovati.

□ SLAVA BOKEŠKE MORNARICE Trećeg februara Bokelji nastanjeni u našem gradu proslaviti će sv. Trifuna zaštitnika svoga grada po tradicionalnom običaju. U doba cvetanja blagostanja pomoraca, na našoj obali bila je uz dubrovačka poznata kao jača i bokeška flota. Od tih datuma datira slava koja se još i danas održala.

Službo Božju na staroslovenskom održati će u crkvi sv. Dominika svešteник g. J. Gršković. Za ovogodišnje „Malog admirala« izabran je sin g. prof. Bratovića.

Na veče u prostorijama Grand hotela Krke priređuju zajedničku večeru kojoj će prisustvovati i „Mali admiral“. Prije večere „Mali admiral“ izreći će uobičajene pohvale. Posle večere orhestar će izvesti „Kolo bokeške mornarice“. Te će se večeri bokelji u našem gradu jače setiti i biti blaži slavi, snazi i junaštvu svojih dedova. (g)

Priča „TRIBUNE“

U nesreći - sreća

Znam da se Ivana raduje kad odem k njoj. Njeztn doček i veseli izraz očiju dokazuje mi to. Tako sam želio da je nadjen samu, ali mi se ta želja nije ispunjavala.

Njezin muž Marko napola „šlagiran“ uvijek natmuren i zlovoljan, okružen lijekovima i čajevima, nije već 18 mjeseci izlazio iz kuće. Kraj njega mi je sudbina Ivane izgledala strašnom, jer je njezin muž zahtjevao da bude neprestano kraj njega i iscrpljivao ju je svojim zahtjevima.

Ivana nije još imäla ni 30 godina, á izgledala je kao da imá 40. Muž ju je takvom učinio. Vrzla se oko njega, bdjela nad njim, ispitivala ga pogledom, govorila ljubazno.

— Kako ti je danas ?

— Kako ? ! — odgovarao je on grubo. — Te injekcije nisu mi ništa pomogle.

— Čini mi se medjutim da koračaš malo življe.

— Čini ti se, čini ti se ! Tebi ne treba mnogo. Uostalom ti ne patiš, što se tebe tiče !

— Oh, Marko !

On bi je na to pozvao zapovjednički :

— Pomozi mi da ustanem !

Ona ga je podizala i pridržavala da preseta male po sobi. A kad bi se spotakao o nogu od stolice, grdio bi je :

— Eto, kako si nespretna. Pusti me na miru, sam ću došepati do naslonjača.

Ona bi zbunjeno šutjela, misleći da je kriva

Jednog dana pošto ga je podvorila sa svim lijekovima, dok je on stenjao, ona je uzela novine i oči su joj se ustavile na jednoj karikaturi. Ličnosti su bile komične, tekst smiješan. Ivanea se nasmijala.

U toj sobi bio je zločin nasmijati se. Marko joj je to odmah pokazao:

— I ti imaš smjelosti da se još smiješ, dok ti je muž tako bolestän.

Ivana je brzo sklopila novine. Uostalom bilo je vrijeme da se pobrine za večeru.

— Kuda ćeš ?

— Da pripravim večeru.

— Šta ću ja večeras jesti ?

— Tvoju čorbu i dvopek.

Muž se proderao :

— To jest, svi hoćete da umrem od gladi.

— Pa to ti je liječnik odredio.

— A što ti imaš za večeru ?

— Ja nisam bolesna.

— Svakako da nisi, to se vidi i na tebi, imaš željezno zdravlje, sahraniće me. Bolje je da te i ne gledam sa tim crvenim obrazima i prkosnim licem.

Njegov pogled zasjao je mržnjom. Ivana bi pobjegla. Uplašila se. Muž joj je zadivio na njezinom zdravlju. To je bilo zá njega izazivanje, nepravda.

Kad god sam ulažio u tu kuću, osjećão sam da moje prisustvo preobražuje jadnu ženu.

Ona bi se užurbala, pružala mi ruke. Donosio sam joj malo zraka izvana. Pričao sam joj novosti o prijateljima, koje ona nije vidjela otkako joj je muž bolestan. Opisivao sam joj što sam vidio na ulici. Ona bi pri tom razrogačita oči kao da joj otkrivam svijet.

Prikovan za svoju naslonjaču Marko je prezirao moje razgovore.

Jednog dana je Ivana zakašljala. Zapitão sam :

— Da se niste prehladili ?

— Svakako, imala sam jutros malu temperaturu.

Muževljevo lice toga časa bi se zasjalo, oko oživjelo. Ahä, dä to kod Ivane nije početak dobrog kakvog katara ? Ako padne u krevet i vrijeme je već jednom da i na nju dođe red.

— Zar vam se ne čini da se gusimo u ovoj sobi ? — rekao je. — Mogli bismo otvoriti prozor.

Napolju je padao snijeg.

— Ali, Marko, zar ne vidite da vam je žena nahladnjela ?

— Zar ona ? Budite mirni, dragi prijatelju, jaka je ona kão stijena. Daleko je još dan kad će ona pasti u krevet. Gdje ću já već tádä biti ?..... i glas mu zadrhta.

Imao je toliko srca za sebe. Samo za sebe.

Ivana je poslušno otvorilá prozor.

Kad me je otpratila ja sam joj prigovorio :

Kád ste prehlađeni, zašto ste otvarali prozor ?

Ona se nasmijala i došapnula mi :

— Ništa mi ne fali. Hotice sam se zakašljala. Marko ima čudnu ćud. Bole stan je i ljuti se što sam ja zdrava. Nisam ja za to kriva. Pretvaram se da sam umorna. To ga tješi, jadnika. Kad mi dođe na smijeh i kad se ne mogu više uzdržati, odem na drugi kraj stana i kad se vratim napravim pred njim mračno i očajno lice. Pitam se samo: čemu mi je to zdravlje, zbog koga me on jednako kori. On bi bio mnogo bolji prema meni, da se i ja tako vučem po kući kao i on. Ali što ja mogu ?

*

Bio sam poslovno otsutan kad je Marko napokon umro. Tek poslije mjesec dana otišao sam da izjavim saučešće udovici.

Zatekao sam kuću preobraženu. Ivana je išla tamo amo i zapovjedala slažavki. Bila je sva u crnini, naravno ali joj oprava nije bila lišena koketerije. Sad je izgledala 10 godina mlađa. Obrazi joj bili svježi, oči sjajne,... Nikad je nisam vidio tako čilu. Upitao sam je :

— Jesu li posljednji trenutci Markovi bili mučni ?

— Vrlo mučni. Tri dana nisam oka stisla, ali srećom, ja sam snažna i mogu mnogo da podnesem.

— Da, vi ste tako zdravi, da vam je muž zavidão.

— Trudila sam se da pred njim sakrijem to zdravlje, ali sad ga, hvala Bogu, iskorišćavam. Promijenila sám raspored u stanu. Osjećam veliku potrebu kretanja. I pošto se više ne bojim...

Mi smo bez riječi pali jedno drugom u zagrljaj, To je sad ne samo najdivnija, nego i najskromnija žeaa koju sam ikada sreo. Svakako će mo se odmah vjenčati. D. E.

Umesto izveštaja o kongresu Internacionalnog ženskog saveza u Dubrovniku

Da se naša publika bolje uputi u razvoj događaja koji su se odigrali prošle jeseni u Dubrovniku u prvo vrijeme trajanja kongresa Internac. ženskog saveza, a na molbu Ženske zadruge, naša novina donosi nekoliko pasusa iz članka pod gornjim naslovom koje je izašao u „Pokretu" br. 7—10 Članak je napisala gđa Alojzija Štebi, Slovenkinja, poznata feministkinja, javna radnica i urednica „Ženskog Pokreta".

Kongres Internacionalnog ženskog saveza koji se održao početkom oktobra u Dubrovniku ostavio je na učesnike iz naše zemlje mnogo jači utisak usled događaja, koji su se zbivali oko kongresa, nego što su mogle da ostave debate i rasprave po komisijama i referati na javnim zborovima. Sve što se dešavalo van zvaničnog internacionalnog okvira bilo je zasićeno crnogorskim sa domaćeg ognjišta, i zato je bila pažnja naših delegata više okrenuta raznim etapama neozbiljne igre koju su izazvale ličnosti, koje su nasputale pod imenom „hrvatska delegacija". Jugoslovenski ženski savez za vreme trajanja kongresa nije is tupio u javnosti ni sa jednom izjavom, iako su se gomilale na njegovu adresu iz dana u dan neistine i klevete, jer ni je hteo da ma kakvim postupkom pruži takozvanoj „hrvatskoj delegaciji" priliku da još potencira važnost koju je ona sama sebi davala.

Što u narednim redovima verno iznosimo ceo tog događaja i objavljujemo dokumenta, činimo to stoga da pokažemo našim ženama, kakva sretstva ne smeju da upotrebljavaju u borbi, pa bila ta borba najpravednija, jer i najpravedniju borbu uprljaju neistine i klevete kao sredstvo. Ovi radevi nisu napisani niti sa namerom da odbranimo Jugoslovenski ženski savez, jer nemamo od čega da ga branimo — njegovo držanje je bilo korektno i besprekorno.

Da predjemo na dokumenta.

Društvo „Hrvatska žena" je uputilo najpre sledeće pismo administrativnom sekretaru Internacionalnog ženskog saveza:

HRVASKA ŽENA

Zagreb, 22 septembra 1936.

Gospođi E. A. van Ween, administrativnom sekretaru — Dubrovnik

Primili smo ljubazan poziv Internacionalnog ženskog saveza da uzmemo učešće na glavnoj skupštini u Dubrovniku. Imamo čast obavestiti Vas da ćemo prisustvovati sa jednom delegacijom od prilike sa 30 članova. Naša delegacija će biti sastavljena od pretstavnica „Hrvatske žene" iz Zagreba i glavnih hrvatskih varoši.

Molimo Vas da nam pošaljete jedan dokumenat sa Vaše strane, koji će nam služiti kao legitimacija, i sa kojim ćemo biti primljene na skupštini sa pravima, koje imaju sve ostale delegacije, a u isto vreme to da bude i naša legitimacija za putnu kartu.

Molimo, gospođo, da nam se taj dokumenat pošalje preko g-đe Stanke Stožir, Zagreb, Gajeva 33 — Naša delegacija će stići u Dubrovnik 30 septembra.

Izvolite primiti, gospođo, uverenje našeg poštovanje.

Društvo Hrvatska žena Zagreb

Marija Kumičić s. r. Danica Hoch s. r.

potpretsjednica tajnica

Odgovor

Dubrovnik, 24 septembra 1936.

Gospođo,

U odgovoru na vaše pismo od 22 septembra t. g. hitam da Vas obavestim da Vam nije bio upućen nikakav poziv — ni od strane Int. ž. s. niti od ma koje odgovorne osobe naše centrale.

Prema našim pravilima mogu učestvovati na glavnim skupštinama samo članovi nacionalnih saveza, koji su učlanjeni u Int. ž. s. (Videti čl. 6 poglavlja IV pravila).

Bila bih Vam zahvalna ako biste mi poslali pismo, koje Vam je bilo upućeno od strane Int. ž. s., jer bi nam bilo veoma korisno da saznamo ko je pisao u naše ime.

Izvolite primiti, Gospođo, uverenje našeg poštovanja.

Administrativni sekretar
Int. žen. saveza

Šta je odgovorila „Hrvatská žena" na ovo jasno izlaganje, da joj nije bio upućen poziv, i da prema pravilima ne može da učestvuje na kongresu?

Evo, klasičnoga odgovora „Hrvatske žene":

HRVATSKA ŽENA

Zagreb, 29 septebra 1936

Gospođi E. A. van Veen, administrativnom sekretaru Inter. žen. saveza
Dubrovnik

Odgovarajući Vam na Vaše pismo od 24 septembra, koje nam je stiglo 28 t. m. hitamo da Vam odgovorimo sledeće:

Ovde je jedna greška:

Društvo „Hrvatska žena" u Zagrebu nije bilo primilo pismeni poziv da prisustvuje glavnoj skupštini Int. ž. s., koja će se održati u oktebru u Dubrovniku. Zabluda je prouzrokovana stoga što je naša tajnica primila poziv da prisustvuje II Internacionalnom kongresu mátera itd.

Pre toga sa strane društva „Hrvatska žena", primio je Internacionalni ženski savez sledeće pismo:

Internacionalnom ženskom savezu
Dubrovnik

Gospođo sekretare,

Delegacija organizacija hrvatskih žena ima čast da Vas obavesti da stiže da bi uzela učešće u rádovima Glavne skupštine Int. ženskog saveza.

Ova delegacija pretstavlja Organizacije hrv. žena koje nisu članovi Jug. žen. saveza iz naročitih razloga, ali koje su tako mnogobrojne, da imaju preko 50.000 članova. Šta više, još jedna široka organizacija seljanki je u formiranju, koja će kroz kratko vreme brojati nekoliko stotina hiljada organizovanih žena.

U ime tih žena „Hrvatska delegacija" želi da pozdravi Glav. skupštinu i da poželi dobrodošlicu svima delegatima koji su došli u Dubrovnik, potpuno hrvatsku varoš, koja je već vekovima važan centar života i kulture hrvatske.

„Hrvatska delegacija" će stići u sredu 30 sept. i javiće se Sekretarijatu u četvrtak ujutru da bi uzela učešća na otvaranju kongresá.

Primite, gospođo, uverenje našeg poštovanja.

Zagreb, 28 sept. 1936.

Za delegaciju Organizacije hrvatskih žena
Dr. Zdenka Smrekár, Vera Vidali i
Marija Radić

Ovim pismom se odjednom pojavila nova delegacija, delegacija neke organizacije hrvatskih žena, koja je bez imena, ali koja broji preko 50.000 članova. Takva mnogobrojna organizacija, pa bez imena?

Ko može iz ovih pisama tačno saznati, ko je bio u Dubrovniku kao delegacija hrvatskih žena, da li pretstavnice društva „Hrvatske žene", da li pretstavnice organizacije bez imena ali sa 50 000 članova ili ove buduće organizacije koja se tek formira? Da li je takav način delegiranja na jedan veliki internacionalni kongres dostojan ozbiljnih javnih radnica, i pokreta koji se vodi za pobedu jedne pravedne ideje? Sve je to bila jedna vulgarna farsa, inscenirana ili da ometa sam rad kongresa, ili da opseni svet koji ne voli da razmišlja svojom glavom, ili da istakne „vođu" jedne bezimene organizacije. Kada se upotrebe takvi načini, dozvoljeni su najrazuvrsniji zaključci, i možemo samo da žalimo što je nekoliko ličnosti — mislim da je bilo 13 žena u toj delegaciji — iskoristilo ime hrvatskih žena, koje iskreno veruju da je borba hrvatskoga naroda opravdana.

Kada se „hrvatska delegacija" uverila da je svojim postupcima propala pred internacionalnim delegacijama — doduše ona proglašava taj debacle za ogroman uspeh — upotrebila je još jedno sredstvo, tj. razdelila je medju sve delegate jedan memorandum sa sledećim zaključkom:

1) Mi protestvujemo protiv odluke Kongresa, kojom smo bile sprečene da ispunimo svoje narodne dužnosti.

2) Činimo apel delegatkinjama svih civilizovanih zemalja, koji ozbiljno rade za slobodu i jednakost svih nacija, da pomognu svim sredstvima pravedne napore „hrvatske delegacije", da bi nam dale časnu satisfakciju za vrlo ozbiljnu uvredu učinjenu nam na našoj sopstvenoj hrvatskoj teritoriji.

1 oktobra 1936 god. Dubrovnik

„Hrvatska delegacija"

Kada se pojavio ovaj memorandum, Jugoslovenski ženski savez je istupio iz svoje rezerve i na zajedničkoj sednici delegata srpskih, hrvatskih i slovenačkih društava zaključio da odgovori na memorandum „hrvatske delegacije". Njegovu izjavu su prihvatili svi naši delegati jednodušno.

Izjava našeg saveza glasi:

Jugoslovenski ženski savez smátra za svoju dužnost da Vam da krátko objasnjenje zbog izvesnih događaja, koji su pratili početak rada Kongresa Internacionalnog ženskog saveza. Pred otvaranje Kongresa uputila je organizacija „Hrvatske žene" iz Zagreba, Internacionalnom ženskom savezu pismo u kome kaže da je pozvána na Kongres i da želi da učestvuje u njegovom radu i na njegovim javnim manifestacijama. Internacionalni ženski savez nije im bio uputio poziv, pošto je njegov član samo Jugoslovenski ženski savez. Prema tome se vidi da se tá organizacija poslužlia neistinom, ne samo pred Internacionalnim savezom, već i pred svojim članovima dajući tako netačno obaveštenje i preko javnosti. I ako je toj organizacijl Internacionalni ženski savez dao odgovor da ne može uzeti učešća na Kongresu, poslavši im i svoja pravila, ipak je u Dubrovnik došla delegacija organizacije „Hrvatske žene", i tražila da učestvuje na Kongresu. Internacionalni ženski savez, po članu 3 tač. 9 pravila, nije mogao dopustiti da organizacija Hrvatske žene učestvuje na Kongresu pored Jugoslovenskog ženskog saveza, za koji su one javne izjavile da ga ne priznaju. Posle odbijanja zahteva „Hrvatske žene" nastala je situacija, koja je mogla da izazove impresiju kod delegata na Kongresu, da Jugoslovenski ženski sávez nije legitiman pretstavnik ženskih udruženja iz Jugoslavlje. S obzirom na sve gore izloženo, izjavljujemo sledeće:

1) Jugoslovenski ženski sávez od svoga početka teži tome, da udruži veći broj jugoslovenskih žena, udruženih i u srpskim i hrvatskim i slovenackim društvima.

2) Jugoslovenski ženski savez mora, prema pravilima, da izdvaja iz svoga rada sva politička pitanja, stoga saradnja sa organizacijom „Hrvatske žene" nije bila do sada omogućena, pošto je delatnost te organizacije pretežno politička.

3) Jugoslovenski ženski savez najenergičnije odbija tvrdnju organizacije „Hrvatske žene", da joj Jugoslovenski ženski savez nije izlazio u susret, jer mu se ona do danas nikada nije obratila nikakvim zahtevima.

Molimo sve delegate da veruju da je Jugoslovenski ženski savez uvek spreman da dođe u dodir sa organizacijom „Hrvatske žene" i da saradjuje sa njome, ali naravno samo na bazi svoga programa i programa i statuta Internacionalnog ženskog saveza. Takodjer moramo da naglasimo da je u našem Savezu učlanjen najveći broj ženskih nepolitičkih društava iz svih krajeva zemlje. To je dokaz da kod naših žena preovladjuje tendencija da se ostvare naše zajedničke težnje, a da se izdvoji sve što bi moglo da prouzrokuje nesporazume.

Molimo delegate da veruju da naš Savez žali što je početak rada mogao biti uznemirivan neopravdanim postupkom organizacije neučlanjene „Hrvatske žene", postupkom koji ništa nije nagoveštavalo.

Dubrovnik, oktobra 1936 god.

Jugoslovenski ženski savez.

Ova dokumenta su rečit dokaz da se „hrvatska delegacija" služila sredstvima koja su u kulturnom svetu nepoznata, kada se vodi borba za pravednu stvar, i dokaz su da se pravednoj stvari rdavo služi, ako je vode ličnosti, koje nemaju dovoljno jak osećaj odgovornosti. Moramo da priznamo da se usled akcije „hrvatske delegacije" u Dubrovniku nijedan od stranih delegata nije zainteresovao za hrvatsko pitanje. Gdja Vinka Bulić napr. pisala je u „Novo Doba" da je zboru bivše Hss u Dubrovniku prisustvovala gdja Plaminkova, senator Čehoslovačke, i čak sama pretsednica Internacionalnog ženskog saveza Lady Aberdeen. U isto vreme kada se održao zbor bivše Hss u Dubrovniku, 11 oktobra u devet časova do podne, je sam sa gdom Planinkovom razgovárala u Herceg Novom! A Lady Aberdeen se celo to do podne odmarala u hotelu Imperial. Ali neka veruju Hrvati u mašu gdje Bulić, koja se pokazala posle kongresa kao odličan agitator za „generala hrvatske delegacije" i koja je svojom fantazijom svesrdno pomagala da se blamaža „hrvatske delegacije" pretvori u „sjajnu pobedu".

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka daljnja reč 50 p. (uvrštava se najmanje 2 puta)
Priopćeno po retku D 10 — Oglasi poštarin

Prodaje se novogradnja u gradu, tri sprata sa prostranim terasama, prizemlje i visoko podkrovlje te velika bašča, vrlo lijepi prometni položaj podesno za svaku svrhu kao stanovanje, industrija, hotel restauracija ili koji zavod. Cijena umjerena, uvjete vrlo korisne. Informacije u upravi.

KUPUJEM Bankovne knjižice, Zlato i Briljante. „Nakit" posredovanje za nabavu zajmova, Split — Krešimirova 3.

U pažnji cij. građanstvu! Unajmljivanje stanova i soba, prodaja ili kupnja, traženje namještenja ili namještenika najuspješnije se postizava oglašivanjem u malom oglasniku mjesnih novina. Mali oglasnik za „Tribunu" može se predati preko cijelog dana u administraciji našeg lista: Šibenik, ul. Episk. Milaša.

Kupujem čamac sredaje veličine, jedriličn. Ponude na upravi lista pod „čamac".

Direktor: HAMILKAR VITALIANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Šibenik — Platiteo i tuživeo Sibenik